

העלון טעון גניזה
 עלון מס' 836
 שבת מטות מסעי
 שנת תשפ"ו

תפארת ענין

ע"ש הצדיק המלובן רבי ינון חורי זצוק"ל, זיע"א
יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 1700-720-500

העלון מוקדש לעילוי נשמת

- יוסף בן רבקה ז"ל
- אולגה זימבול בת אמילי ז"ל
- רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
- יעקב קיקי בן יסמיה ז"ל
- כרמלה קונפטה בת רחל ז"ל
- חניה בן אורלי ז"ל
- דינה בת פרוטונה ז"ל
- אהרון בן מתתיהו ושרה ז"ל

זמני שבת פרשת מטות מסעי

רבינו תם	צאת שבת	הדלקת נרות	פגל המנחה	ירושלים
9.07	8.30	7.14	6.19	תל אביב
9.04	8.33	7.31	6.22	חיפה
9.05	8.33	7.22	6.24	באר שבע
9.02	8.35	7.29	6.19	

המולד 20.30 (17)
 הפטרה: "שמעו דבר ד"

ההלכה השבועית

נשואין ונגינה בימי בין המצרים:

א. יש נוהגים שלא לערוך נישואין כלל מיום י"ז בתמוז עד ט' באב, שהם ימי "בין המצרים". וכן המנהג במדינות אשכז. ומנהג הספרדים בעה"ק ירושלים ת"ו להתיר הנשואין עד ראש חודש אב. ומראש חודש אב עד ט' באב אסור לערוך נישואין, וראש חודש עצמו מכלל האיסור. ומכל מקום אם הוא בחור שעדיין לא קיים פריה ורביה מותר מעיקר הדין לשאת אשה. אלא שהמנהג להמנע משום דלא מסמא מילתא (שאינן סימן טוב בדבר לערוך הנשואין בימי אב) עם ישראל על חורבן בית המקדש). אבל לעשות "אירוסין", מותר גם אחר ראש חודש אב, ואפילו בתשעה באב עצמו, בין ביום בין בלילה, שמא יקדמו אחר (הרמב"ם פ"י מהל' אישות הל' יד)

ב. אחינו האשכנזים נוהגים להחמיר שלא לעשות נישואין החל מ"ז בתמוז עד אחר ט' באב. ובחור שלא קיים פריה ורביה שהוצרך לעשות נישואין שלו בליל י"ז בתמוז, נחלקו בזה האחרונים בדורנו, יש אוסרים ויש מתירים, והמקל בזה במקום צורך יש לו על מה לסמוך. ולכל הדעות מותר להחזיר גרושתו מן הנשואין בכל ימי בין המצרים, עד יום התענית, כי אין שם שמחה כל כך.

חזון עובדיה

מטעמים לשולחן

לא יחל דברו כָּל הַיָּצָא מִפְּנֵי יַעֲקֹב (ל' ג')

על פסוק זה היה דורש **רבי מנחם מנדל מקוסוב** זיע"א אדם ששומר את פיו ולא מחלל את דיבורו עליו הכתוב אומר "ככל היוצא מפיו יעשה" שכל דיבור היוצא מפיו הוא כמו גזירה שיש למלאה. ואפשר לומר על דרך זו שכמו כן אדם שלא מחלל את דיבורו כלומר שאינו מדבר דברי חולין כלל אלא כל דיבורו הוא רק בודש ובדברי תורה, אז ככל היוצא מפיו יעשה שמשמים מקימים את תפילותיו וברכותיו. בספר מופת לשבת מובא סיפור מפעים שיכול להמחיש לנו עד כמה גדול כח התפילה של הצדיקים אשר מוסרים כל רגע בחייהם על התורה. מעשה בילדה רכה בשנים- בגיל שנתיים וחצי בלבד- שהתלוננה בפני הוריה על כאבי בטן. ההורים לא הוטרדו מדבריה של הפעוטה. "זה יעבור לך", השיבו לה. אך, לדאבונו, החלה בטנה להתנפח! התופעה היתה מוזרה: הילדה מתפקדת כרגיל אבל הבטן נפוחה מאד. ההורים הנבוכים פנו לרופא, והלה הפנה אותם בדאגה לבית החולים הדסה עין כרם בירושלים. מאורע זה ארע בשנת תשמ"ז. ההורים המתוחים החלו בסדרת בדיקות והתרוצצויות ממקום למקום וממחלקה למחלקה, עד אשר נאמרה באזניהם המלה הנוראה: "יולמס!" זה שמו של גידול מסוכן ואכזרי, התוקף לפעמים את בטן החולה, וגורם לו יסורים קשים, המלווים אותו בדרך כלל עד למותו. עולמם של ההורים חרב עליהם. הם החלו לפנות עם ילדתם לטפולים רפואיים שונים, סדרות כדורים ותרופות, ואחר כך סדרות הקרנות, ומשם- טיפולים כימותרפיים. ימים ולילות שהו ההורים במחלקה האונקולוגית בהדסה. כבר התרגלו לא לישון, אלא לחסוף תנומה על גבי הכיסא. מצבה של הילדה הלך והתדרדר. היא כבר בת שלוש ויותר, אך מראה מחרד, היא רזתה ונראתה כצלם של עצמות וגוף שרוף מהקרנות. השמחה פנתה ויצאה לה מביתה של משפחה זו. הילדה טופלה על ידי מומחה עולמי, פרופסור בעל שם נודע- אך ללא הועיל. כמה דמעות שפכו ההורים בשנה זו! כמה תפילות ותחנונים העתירו להשם! אך מצבה הלך והתדרדר עד מאד. כמעט שנה חלפה, עצביהם של ההורים נתרופפו מאד, כבר לא עסקו בשום דבר בחייהם פרט לטפול בילדתם זו. ימים ולילות שהו בבית החולים קראו תהילים פרצו בבכי פעמים רבות, התחננו אל השם, שפרץ את מעשיהם, נתן צדקה... כשהוסיף המצב להתדרדר, הועברה הילדה למחלקת טיפול נשואין, חדלה לאכול בכוחות עצמה מאפיסת כוחות, ובהמשך אף חדלה לנשום בכוחות עצמה. חבריה למכונת הנשמה ולעוד צנורות שונים ומשונים, עד ששקעה בחוסר הכרה מוחלט. דופק לבה עלה לקצב מטורף של 240 פעימות בדקה. בשלב מסוים כבר לא הורשו ההורים לשהות בחדרה, הם ישבו בחוץ על ספסל, קוראים תהלים ובוכים. לאחר כמה שעות, יצא הפרופסור הנודע אל ההורים. "אתם יודעים שהמצב רע, הוא אחר להם. "מה הפירוש?" הגיבו ההורים, "וודאי שאנחנו יודעים." "רע מאד." חזר הפרופסור ואמר, ונתעץ את עיניו באבא. האבא, גאון ותלמיד חכם מפורסם, שספריו נפוצים בכל תבל, הרגיש שהוא קורס תחתיו. "מה כוננת?" הוא שאל. הפרופסור השיב לו: "היא מוגדרת כמתה." והפרופסור מסביר לאב האומלל, כי כרגע בתו עוד נושמת בעזרת המכונה, אבל הדבר לא יחזיק מעמד זמן רב... האב חש שכל עולמו חרב עליו. הוא התאמץ בכל זאת להתאזר באמונה במלכו של עולם, כמאמר חז"ל "אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים". מאחר שהאב היה קרוב משפחתו של מרן הראשון"צ **הרב עובדיה יוסף** זיע"א צלצל אליו ושפך את בכיו המר לתוך השפופרת. רבנו נסער והשיב: "אני בא עכשיו. בבוא רבנו, לא הרשו לו להכנס לחדר הילדה, הפעילו לחץ, והרשות נתנה לאחר שרחץ רבנו את ידיו בחומר מחטא, לבש חלוק סטרילי ונכנס לבדו- לאחר כדקה יצא. איש אינו יודע מה עשה שם. "השם יעזור", כך הפטיר כאשר יצא. הרופאים נכנסו שוב ויצאו חזרה לקרא לאבא. "רגעים אחרונים", כך הוגדר המצב. האב הביט בבתו האהובה, לבו נקרע לגזרים, וחה מתי ישמע את מלת האיוב מפי הרופאים. והנה - הילדה זזה! הרופאים הביטו בה בחוסר אמון, אבל הסבירו לאב, שלפעמים זה קורה. על כל פנים, אין זה משנה את מצבה של הילדה, לפעמים הגוף זע או מפרכס מעט לפני הסוף. האב השבור לא יכול היה להמשיך להביט בה, מבטו נע מן הילדה, ונפל על הצג האלקטרוני, המורה את פעימות הלב, הוא לא יכול היה לעצור צעקה שפרצה מפיו: הדופק ירד ל- 160 פעימות בדקה! הפרופסור קפא על עמדו בהשתוממות. "הרב שלך עזר", אמר לו. "אמנם המצב עדין חמור מאד, והיא בסכנת מות ממשי, אבל זה יותר טוב ממצבה הקודם." לשאלת האב השיב, כי אם השיפור ימשיך כך, הילדה תקום על רגליה תוך חודש וחצי... האבא העביר את הדברים למרן, והוא השיב שבעזרת השם יגיע שוב למחרת. אז, כבר נתקבל ביראת כבוד. הרופאים והאב נכנסו עמו. מרן פתח באמירת תהלים, הכל הבחינו בדמעות הנגרות מעיני קודשו, ברך את הילדה ויצא. הדופק המשיך לרדת. והנה - תפנית חדה: הילדה פקחה את עיניה וקרעה את צינור ההנשמה מעל אפה! אחד הרופאים זינק להשיב את הצינור, אך הפרופסור הבכיר עצר בעדו: "כמה שניות שלק יגרמו לי למות", אמר לו, "נמתין מעט לראות את התגובה." חלפו מספר שניות, הילדה המשיכה לשכב ולבהות בסובבים אותה, נושמת באפה בחופשיות, כיתר בני האדם... באותה שעה עמדו בחדר הפרופסור בעל השם העולמי, פרופסור נוסף ודוקטור. דומיה השתררה. כולם הרגישו שאינם יכולים לדבר, ופרצו בבכי חרישי. האחות הראשית נכנסה וקטעה את הליכתה באחת: שלושת הרופאים המהוללים, הקשוחים בוכים!? "מה קרה?" שאלה. איש לא היה מסוגל לענות. הדממה נמשכה עוד כחצי דקה,

המשך בעמ' האחרון

אהבתם את העלון? רוצים לקבל אותו כל שבוע עכשיו גם בדוא"ל ובואצפ?

שלחו אלינו את כתובתכם למייל: tifaret@hasdeyinion.org או הכנסו ל- www.hasdeyinion.org או בואצפ: 050-9580500

בפרט שיום בריחתו לאמריקה היה בדיוק, שנה אחרי שנפגש עם הרבי באכסניה והעז פניו נגדו, עתה מבקש הוא סליחה ומחילה ברחמים ובתחנונים. רבי שאול בראך שמוצאו המשפחתי לא היה בבית חסידי, החל לספר לרבי מעשה מרבי פייבל פלויט משוראני זצ"ל, בעל ליקוטי חבר בן חיים ותלמיד החתם סופר, שהיה נוכח אצל רבו החתם סופר כספרו לפניו על הרב בעל שערי תורה זצ"ל. בנו של בעל השמן רוקח שכהן כאב"ד בעיר וורבאו שבסלובקיה, בה היו בעלי זרוע ועזי פנים שלא שמרו על כבודו. בערב היום הקדוש. כאשר ביקש הרב בעל שערי תורה לדרוש קודם "כל נדרי" כנהוג, קם עז פנים מחוצץ, ולא הניח לרב לשאת את דבריו לפני צאן מרעיתו. הדבר חרה לרב הגאון, ברצונו לחזק ולעורר את בני קהילתו בפתח היום הקדוש, הוא עלה על הבימה והודיע קבל עם ועדה, כי הוא מבטיח שהאיש אשר מונע את דרשת כל נדרי, לא יוציא שנתו רח"ל. לשנה הבאה בערב יום כיפור, יגש אותו מחוצץ לגאון בבית הכנסת וצחק עליו בפרהסיא באומרו, "הנה אני, עדיין חי היכן קללתך". ענה השערי תורה ואמר, "עוד היום גדול". מיד החל אותו רשע לחוש חולשה נוראה מכף רגל ועד ראש, עוד לפני השקיעה כלו כוחותיו וכמעט שלא יצא נפשו. כראות החולה האנוש כי כלתה אליו הרעה, התחנן למקורביו שילכו אל הרב לפייסו, השיב הרב ואמר, "לא סליחה, לא מחילה, רק כפרה", וכאן כך היה, הלה הסתלק מהעולם עוד בערב יום הכיפורים. כשסיפרו המעשה לפני החתם סופר, נענה ואמר, "אין זה חידוש הרי כתוב 'רצון יראיו יעשה', כיוון שרצה השערי תורה, פסיטא שכך עשו משמים. אך אני חושב ש'יראיו', אינם צריכים שיהיו להם 'רצונות' מעין אלו. בדעתו להמליץ טוב לפני הרבי עבור אותו עשיר לשעבר, סיפר זאת רבי שאול בראך לרבי שלמה מבאבוב לאחר קריאת המכתב, כמרמז שדעת החתם סופר הייתה שמותר לרב למחול על כבודו, שתהיינה לאותו חוטא לא רק 'כפרה', אלא גם מחילה וגם סליחה. גם לרבי מותר למחול לאותו עז פנים, הגם שרצה למנוע את בניית המקווה בעירו, ועוד הוסיף חטא על פשע והעז פנים בפני הרבי. נענה רבי שלמה ואמר, "מה לכם להביא ראיות מהחתם סופר", הלא פסוק מפורש הוא במשלי "גם ענוש לצדיק לא טוב" מאידך, הלא היו כמה וכמה סיפורים אצל גדולי הדורות. אף על החתם סופר מסופר כעין זה, על אחד שחשב להביא לסגירת ישיבתו הקדושה ואף התחצץ בפניו, החתם סופר הקפיד עליו והוא הסתלק מהעולם טרם ביצע את זממו. ובכלל, הלא כבר נאמר באבות שיש להיזהר מאוד מלפגוע בכבוד תלמיד חכם, שכן "נשיכתן נשיכת נחש ועקיצתן עקיצת עקרב". אמנם פירוש הפסוק הוא, באמת אין הצדיק מעניש שום בריה, וכבר אמרו חז"ל "כל שחברו נענש על ידו, אין מכניסים אותו במחיצתו של הקדוש ברוך הוא". אלא בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את עולמו בששת ימי בראשית, מינה את הנהגת הדורות שתהיה מסורה בידי תלמידי חכמים, כמו שהיה רבי חנינא בן דוסא צינור השפע בדורו, כפי שהעידו חז"ל ואמרו "כל העולם ניזון בשביל חנינא בני", הצדיק הוא צינור השפע לכל בני דורו בכל מקומות מושבותיהם, גם ברוחניות וגם בגשמיות. באותה שעה הראה רבי שלמה לרבי שאול על כיסיו ואמר, בכיס אחד מחזיק הצדיק "בני", בכיסו השני "חיי" ובכיס השלישי "מזוני", והוא מחלק ומשפיע לבני דורו הכפופים אליו, לכל אחד את מחסורו. אולם, רשותו וזכותו של הצדיק המשפיע, לדרוש מהנצרכים לו שישמעו לדבריו ויסורו למשמעתו. כאשר אי מי מעז פניו נגדו, אינו צריך להענישו, אלא הוא רק סוגר את הכיס של חיי או בני או מזוני ואינו ממשיך ליתן ולהשפיע לאותו אדם, ממילא נפסקת השפעת החיות או הפרנסה מאותו אדם, והרי הוא נשא ככלי ריק שאינו מחזיק מאומה. זה שאמר הכתוב "גם ענוש לצדיק לא טוב", הצדיק אינו מעניש את עזי הפנים, זאת בלבד הוא עושה, "לא טוב", פוסק מלהשפיע עליו מטובו ומצינור חסדו, ממילא נחסר השפע מאותו אדם, אין זה חלילה בכל דרשת חז"ל "כל מי שנענש חברו על ידו" הוא רק סגר את כיס החיים לגביו, ובאותו רגע שבק חיים. כך גם עשה הגאון בעל שערי תורה, הוא רק חדל מלהשפיע לאותו ברנש מטובו.

(שאל בכיר ה')

נוסע היה הגאון רבי שאול בראך זצ"ל אב"ד מאגנדארף מזמן לזמן, להסתופף בחצר קדשו של הרב הקדוש רבי שלמה מבאבוב זיע"א. באחת הפעמים בהן שהה במחיצת הרבי ונכנס להיפרד, אמר הרבי כי ברצונו לערוך לכבודו סעודת פרידה, וציווה על משמשיו שיכינו סעודה מנובדת. הסעודה החלה בשעה מאוחרת, ורבי שאול חשש פן יאחר את הרכבת. כשנכנס הרבי לסעודה, הוציא את שעונו הניחו על השולחן ואמר, "אל תדאג, לא תאחר את הרכבת. קבלה בידינו מאבותינו ומרבותינו הקדושים, שבכלל הכנסת אורחים יש להקפיד שלא לעכב את האורח בשעה שברצונו לנסוע". בשעת הסעודה, נכנס הדוור ובידו מכתב אקספרס שהגיע מאמריקה אל רבי שלמה, והרבי ביקש מרבי שאול שיקריא לפניו את הכתוב בו. השולח היה יהודי שהתאונן מרה על שהוא מסובב בצרות קשות, במכתבו הוא מעתיר ומתחנן לפני הרבי שישלח לו במחילה גמורה, אחר שהוא חש שכלו כל הקיצין, אינו מסוגל עוד לסבול כך. סיפר הרבי לרבי שאול את הרקע לאגרת זו, יהודי זה היה עשיר מופלג, בבעלותו היו שטחים ובתים רבים בכל הסביבה, התגורר בעבר הלא רחוק בעירה סמוכה לבאבוב. בעיירתו לא הוקם מקווה, והדבר היה חסר ונחוץ ביותר עבור בני הקהילה. היה עליהם להיטלטל עד העיירה הסמוכה. בכמה אסיפות שחו ראשי הקהל על הנחיצות לבנות בעירה מקווה, אולם בכל פעם שעלה הנושא, נעמד הלה שהיה מהוגי הדעות בקהילה, והתנגד בכל תוקף לרעיון, מחשש שמא יתירמוהו לצורך הבניה. בני הקהילה שידעו כי הוא משתייך לחסידות באבוב, ביקשוני לשדלו שיסכים לבניין המקווה. כשהגיע לאזני העשיר השמועה על דבר השליחות שביקשו ממני בני קהילתו אודותיו, פסק מלבוא אלי, בידעו שאדבר עמו על השתתפות במצווה החשובה. לאחר תקופה נקראתי לשבות בעיירתו בשבת קודש, כנהוג באזור שמדי תקופה רבני הערים פוקדים את העיירות בשבתות. העשיר ששמע כי אני מתוכנן לבוא לשבת לעיירתו, יצא את העיירה למשך הימים בהם הייתי אמור לשהות בה. כיוון שהשתייך לחסידות באבוב, לא רצה להתנתק לגמרי מרבו, על כן חישב מה תהא דרך הרבי חזרה מהעיירה לכוון באבוב, ותיכנן שעל אם הדרך יפגוש את הרבי באכסניה, כשהוא כבר רחוק מהעיירה ועדיין אינו בבאבוב, שם יקבל ממנו שלום בחפזה וכך יתפטר מעניין המקווה. מה עשה הקדוש ברוך הוא, בני העיירה נהגו ללוות את הרבי בצאתו מבאבוב עד האכסניה הקרובה, בה היו נפרדים ממנו ושבים לביתם, והזאת גם ידע העשיר. דא עקא, אותו יום היתה הדרך מהירה יותר מן הרגיל, הם עברו את האכסניה הראשונה ולא עצרו בה, המשיכו עד האכסניה בה חישב העשיר למצוא את הרבי לבדו. הלה ישב והמתין לרבי, והנה הגיעו עגלות רבות מלאות בחסידים עלזים, וירדו עם הרבי לבית האכסניה. רבי שלמה לא המתין לרגע, בראותו את העשיר, פתח ואמר לפני קהל עם ועדה, "הייתכן שאתה מונע רבים מלבנות מקווה, הרי דרשו חז"ל דברים נוראים על מי שמונע מלקיים מצוות", הלה שהיה קשה עורף וקיים "ועשיר יענה עזות" (משלי י"ח, כ"ג) החל להסביר לרבי שישנה אפשרות לסור לעיירה הסמוכה, בה קיים מקווה. הרבי הוכיחו בדברים אל איוולתו, כשראה שדבריו אינם נשמעים פנה ואמר, "דע לך, לפסוק 'ועשיר יענה עזות', ישנו פירוש נוסף, כאשר העשיר עז פנים, יכול הוא להיענות, דהיינו לאבד את כל עשירותו ולהפוך לעני מרוד, הלה הגיב בעזות, "נראה רבי מה יהיה", בטוח היה כי מרום עשירותו המופלגת, אין מציאות בעולם ליפול לעניות. אך השם יתברך מסובב הסיבות, הכניס את העשיר בעסקה גדולה בה נחל הפסדים משמעותיים, כדי להציל את נפשו, החל לזייף חתימות על שטרי חובות. הדבר נתגלה לרשויות, והוא נקלע לסכנה וחשש פן יאסרוהו לשנים רבות בבית כלא בפולין, אחרי שזייף מסמכים של ממשלת פולין. ארז הלה את מטלטליו בחיפזון, ומיהר להימלט על נפשו לאמריקה עם מעט הממון שהיה בכיסו, שם ניסה לעסוק במשא ומתן במאמצים מרובים, ולא עלה בידו, בכל מקום בו ניסה והשקיע, כשל והפסיד, עתה סובל הוא בחוסר כל, הגיע עד פת לחם, בני ביתו נותרו כאן, והוא סובל בכך ללא קורת גג ומקום לינה. ועל כן הגיעה איגרת זו, בה הוא מבקש את סליחת הרבי, לאחר שהוגיע בנפשו שהכל ארע מחמת הקפדתו.

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

לזכות הרבים: לבנו של המנהל של ביתי גילו ממצא מסוכן מאד בעין, הילד בן ארבע עשרה, ההורים וכל המכרים היו מודאגים כי הבדיקות הראו שהמצב לא טוב. ברוך השם, לקחתי על עצמי לעשות לו "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" לבריאות מלאה ושהמצא יעלם. ואחרי חודשים של דאגות, ישתבח שמו לעד! לאחר עריכת בדיקות חוזרות והעברתו לבית חולים גדול במרכז הארץ התברר שאין לילד כלום! הכל בסדר - וההבחנה היתה שגויה. אין עוד מלבדו רופא כל בשר ומפליא לעשות ושומע תפילות... תודה להשם הגדול ולשליחים הנאמנים ב"חסדי ינון".

בעילום שם

הבן שלי התגורר בדירה מאד בעייתית, ובאזור מאד בעייתי מבחינתו, המשכיר אמר לו שהוא חייב להשאר עוד 8 חודשים עד סוף החוזה, או שיביא שוכרים חדשים. שום דבר לא הצליח לו, לא למצא אנשים אחרים ולא שום פתרון אחר, הכל היה חסום ותקוע. עשינו "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" ומיד למחרת הפדיון, באו כמה שוכרים חדשים, פתאום באו כמה. בניגוד לכל התקופה שאף אחד לא הגיע בכלל. ובסיעתא דשמיא השכירו את הדירה לשנתיים. סגרו חוזה. הבן שלי עזב והפלא העליון, מצא מיד דירה אחרת, שהתאימה לו, כפי שרצה, ובאזור טוב. ישתבח שמו!

מרים-גני תקוה

היה לי מבחן קשה מאוד והיתי חייב לעבור אותו. יום לפני המבחן נזכרתי לעשות "פדיון נפש" ב"חסדי ינון", ממש ברגע האחרון - שאצליח לעבור את המבחן, שיהיה לי סיעתא דשמיא. ואני שמח לבשר שעברתי את המבחן בציון עובר בשעה טובה. בזכות בורא עולם ובזכות פדיון הנפש... תודה אבא!!!

(בעילום שם)

היתי בהריון עם תאומים, הרב שלנו אמר לנו לעשות "פדיון נפש", אז הזמנתי לי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" לי ולעובריים. שיהיו בריאים, שהלידה תהיה קלה, ובידים מלאות בעזרת השם. ותודה להשם! היתה לי לידה טבעית, הכל הלך חלק, המילדות היו מדהימות, כל הצוות, וכל המסביב. פשוט ראיתי את יד השם. לא בכדי אומרים שלידה = ליד ה'. ילדתי בן ובת, בריאים ושלמים, תודה לה'. כל ההריון תכננתי שאם יהיה בן אקרא לו יהונתן, ובסוף קראתי לו בלי לשים לב - ינון, השם ישמור אותו. רק לאחר מכן, חברה שאלה אותי אם זה על שם הצדיק רבי ינון חורי? רק אז קשרתי, שמשמים סובבו שיקראו לו כך... מרגש! אין מילים להודות לבורא עולם!!

בעילום שם

סמא דחיי - הסגולה הטובה ביותר להצלחה

שמר פיו וישונו שמר מצרות נפשו (חסדי ינון כ"א ב"ס)

הממתין בתשובתו עד ביאת המשיח, יגדל בזיונו לבסוף כשיתגלו עונותיו

והנמשל הוא דבר אמת: האדון האמת הוא הקדוש ברוך הוא, ואלהיו הנביא הוא שלוחו ואחר שיבוא אליהו, יהיה אחר כך יום ה' הגדול והנורא, כמו שאמר הכתוב (מלכי ג'): "הנה אנכי שלח לכם את אליהו הנביא, לפני בוא יום ה' הגדול והנורא", וצריכים אנו לעשות תשובה קדם שיבוא אליהו, ונדאי יקבל אותנו ברחון גמור, ואך שנקבל עלינו באמת שלא לשוב לכסלה עוד; וכמו שאמר הכתוב (תהלים פה): "אשמעה מה ידבר האל ה', [ונשמעתי] כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו, [אך] ואל ישובו לכסלה". אבל אם נתעצל עוד מתשובה, ונמתין עד שיבוא אליהו וימות המשיח מקדם, ועל ידי זה יתגלו העונות והפשעים של כל אחד פנ"ל, ואם כן יהיה בזיון גדול.

אמרת הצדיק

אף אם יורד האדם מדרגא לדרגא, עוד יוכל שוב לעלות אם הוא עדיין נמצא על גבי הסולם.
הרב אליהו דסלר

לבקשת הקוראים - מחכים לספורי ישועות שלכם
בטל: 1700-720-500 או בואצפ 050-9580500

לפני מספר שנים לצערי הרב חליתי במחלה לבורא נתרפאתי. לאחרונה, התסמינים שהיו לי בפעם קודמת לפני המחלה הופיעו שוב, נלחצתי מכן מאוד ונכנסתי לפחדים וחרדות, לאור כך שראיתי בעבר הרבה ישועות מהפדיונות ב"חסדי ינון" לא התלבטתי לרגע ומהרתי לעשות "פדיון נפש" ב"חסדי ינון". לאחר מכן ניגשתי לעשות בדיקה, ובחסדי הבורא, תוצאות הבדיקות היו נקיות וללא שום חשש חס וחלילה, וגם כל התחושות נעלמו כלא היו אני מתקשרת לשתף ולהודות למלך - גואל ומושיע, פודה ומציל...

לג. מפתח תקווה

"ועשו לי מקדש - ושכנתי בתוכם"

"בשעה טובה ומוצלחת, ב"חסדי ינון" נפתח בימים אלו בית מדרש ע"ש הצדיק המלובן ר' ינון חורי זצוק"ל

זכות נדידה ודוד - פעמיים! להיות שותפים בדקמה -

ניתן להקדיש ולהנציח:
לעילוי נשמת | לרפואה שלמה | להצלחת המשפחה
ארוני (ת)דש | ספסלים | סטנדרים | ספרי קודש | שולחנות

כל תרומה נרצת נוסף בניין מקדש מעט, במיוחד בימים קשים אלו...

לתרומות והקדשות:
1700-720-500 ☎ 050-9580500
או חשב' 3640582-בנק הדואר 09-סיני 01 (נא לציין עבור מה)

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 1700-720-500

החיזוק השבועי

כיצד תוכל להסיר מעט את החרדות מראשך?

לוחם צעיר היה צריך לחצות גשר חבלים ישן ורעוע שהיה תלוי מעל תהום עמוקה. הוא עמד בקצה הגשר והביט למטה. באותו רגע, הופיעו בראשו מאה תסריטים: "מה אם החבל יקרע?", "מה אם הרוח תעיף אותי?", "מה אם הרגל שלי תחליק?". הוא הרגיש שיתוק. רגליו רעדו והוא לא מסוגל היה לזוז. זקן הכפר שעבר במקום ראה את הלוחם ואמר לו: "אתה מנסה בראש את כל הגשר בבת אחת, אבל הרגליים שלך יכולות לעשות רק צעד אחד בכל פעם". הלוחם שאל: "אבל מה אם הגשר יתנדנד?" הזקן ענה: "כשהוא יתנדנד, אתה תתנדנד איתו. כרגע, הוא יציב. אל תילחם ברוח שעוד לא נשבה". הלוחם עצם עיניים, נשם עמוק, והחליט להסתכל רק על הצעד הבא. הוא לא הסתכל על התהום ולא על הקצה השני של הגשר. הוא פשוט הניח רגל אחת, ואז עוד אחת. בכל פעם כשהמחשבה שלו ברחה ל"מה יקרה אם...", הוא החזיר אותה למגע של כף הרגל בחבל הלחוף. כשהוא הגיע לצד השני הוא גילה שהגשר אמנם התנדנד מעט, אבל הוא מעולם לא נקרע. חרדות, אין אדם שלא חווה אותן, אולם כמה מהחרדות שחרדנו באמת הוגשמו, הגיעו? חרדה היא הניסיון של המוח שלנו לפתור בעיות עתידיות שעוד לא קרו. כשאנחנו מנסים "לחצות את כל הגשר" בבת אחת במחשבה, אנחנו נלחצים. אז מה עושים כשמגיעה חרדה? צריכים אנו להחזיר את עצמנו לצעד הנוכחי - מה אני עושה ממש עכשיו? האם ברגע הזה אני בסדר? כלומר צריכים אנו לחשוב על עכשיו, על פתרון הבעיה הנוכחית - כמו להדליק פנס שמאיר רק מטר אחד קדימה. במקום לחשוב על: "איך אני אשרוד את כל השבוע העמוס הזה?" תשאל: "איך אני עובר את השעה הקרובה על הצד הטוב ביותר?" כך בכל חרדה שנכנסת לראש, בכל נבואת זעם שאתה מנבא, תחשוב על עכשיו, עכשיו טוב? תהנה מהטוב הזה שקיים עכשיו, וכך תוכל לצלוח זמן רב ללא מחשבות זרות שמכילות דברים לא טובים שחלילה יגיעו אליך... הגוף שלנו תמיד נמצא בהווה, בעוד המחשבה בורחת לעתיד. כשאנו מתמקדים בבעיה הנוכחית אנו מחזירים את המחשבה אל הגוף. זה יוצר תחושת שליטה, ואפילו רגיעה. החיים גם כך מלאים בחששות, אל תהיה אתה זה שמחריד את עצמך על דברים שאינם כאן ובכלל כנראה גם לא יהיו... תהיה נביא, אבל של טוב ונחמה...

רונן קרתא

שו"ת הלכתית מאת הפוסק הגאון רבי עמרם פריד שליט"א

שאלה: ממתי מתחילים לחול דיני תשעת הימים?

תשובה: מאחר שקיעת החמה של ר"ח אב.

שאלה: האם מותר לבן אשכנז לבקש מבן עדות המזרח שיכבס לו בגדים בתשעת הימים?

תשובה: אסור לו לבקש, אבל מותר לו לבקש לפני ראש חודש, ואפילו יכבס אחרי ראש חודש. מקור: שו"ע סימן תקנא סעיף ג.

שאלה: גרב אלסטית, שאין לו ממנה אלא שתי יחידות, האם מותר לכבסה בט' הימים?

תשובה: מותר. מקור: שו"ע סימן תקנא.

שאלה: כיצד יש לתלות בגדים שכובסו בהיתר בט' הימים?

תשובה: בגדי קטנים מותר לתלותם בפרהסיא, בגדי גדולים (שכובסו בהיתר, כגון מי שאין לו מה ללבוש כלל), יש לתלות בצנעא בתוך הבית. מקור: שו"ע סימן תקנא.

הערות והארות על הלכות אלו ניתן לשלוח למייל: 6191265@GMAIL.COM

היה שותף
לזיכוי הרבים באיזור מגוריק
לכרטיס: 1700-720-500

ייש הקונה את עולמו בעלון אחד

המשך מטעמים לשולחן: הילדה הזיזה את עיניה והביטה באופן ממוקד. הפרופסור הראשי התעשת ראשון ואמר לאחות: "אם לא ראית אף פעם תחיות המתים תסתכלי עכשיו." באותה מחלקה כבר נפטרו ילדים לא מעטים ממחלה זו, ורחמנא לצלן. הפרופסורים לא זוכרים מקרה אחד של מצב חמור כמו שהיתה הילדה - שנתר בחיים. הדופק של הילדה המשיך לרדת. עבר שבוע, גם הטיפולים הכימותרפיים הסתימו. ידיו של הפרופסור הראשי רעדו כאשר חתם על תעודת השחרור, גם דמעה אחת הכתימה אותם. ועל זה נאמר "ככל היוצא מפיו יעשה".

ח.נ.ח

ביאור נפלא בלשון צחה וקלה בהוצאה ברורה ומאירת עיניים, ואף דברים עמוקים מבוארים בו בפשטות ובבהירות (הרה"ג עמרם פריד שליט"א)

זו הפעם הראשונה בהסטוריה שהפך ספר יקר זה של רבנו בחיי זיע"א להיות מוגשג לכל בר בי רב דחד יומא (הרה"ג יצחק ברדא שליט"א)

או באתר: www.hasdeyinon.org

לרכישה ב"חסדי ינון": 1700-720-500

הפרשה המצויירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" //

Panel 1: והנה חו סיפור שלא יאמן כחולה. **אם לא ראיתם נש תמימת התנים - כמת תכאוו**

Panel 2: כצד אהם פנו ההורים לרכ עובדיה צ'צ' והוא כיקס- **אכנס אל החדר שבו החולה נמצא**

Panel 3: התברר כי אורה גדול ממאיר ככא והוא חולה מאד. **המצב רע מאד. האורה לא תחיה הרכה...**

Panel 4: פגטה בת שתיים התלוננה אהרים על כאבי כאן. **היא מתלוננת הרכה, נקח אותה ארופא**